

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی: طاعات و عباداتتان مقبول درگاه حق تعالی یک بنگاه اقتصادی را فرض بفرمایید: عرف و قانون رایج فعلی بر این است که یک طرف سرمایه‌گذار دارد و از طرف دیگر کارگر و کارمند و مدیران هم اغلب از خود سرمایه‌گذاران هستند. کارگر چرخ آن بنگاه اقتصادی را با کار خود چرخانده و حقوق ماهانه می‌گیرد فارغ از اینکه کفاف زندگی‌اش را بدهد یا ندهد؛ اما سرمایه‌گذار عموماً فقط سرمایه‌اش در گردش است و خودش مگر در صورت مدیریت، کار نمی‌کند با این حال سر سال سود اصلی کارخانه را که گاهی چند برابر حقوق سالانه‌ی مجموع شاغلان آن بنگاه هست دریافت می‌کند. از نظر اسلامی تقسیط سود این بنگاه چگونه باید باشد؟ از پیشنهادهای زیر کدام به نظر اسلام نزدیک‌تر است؟ ۱. باید حداقل ۲۰ درصد سود خالص برای کارکنان باشد. ۲. علاوه بر کارکنان عموم هم باید در سود شریک باشد. (بحثی شبیه سهام عدالت) ۳. سود اصلی برای کارکنان است سرمایه‌گذار اگر در آن بنگاه شاغل نیست فقط باید اجاره‌ی سرمایه‌اش را بگیرد مثلاً چیزی در حدود یک‌سوم سود خالص. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نمی‌توان یک نظر کلی داد. زیرا به هر صورت در فضای سالم اقتصادی، ثروت باید فعالانه جهت کارآفرینی، نقش فعال داشته باشد. لذا است که اگر صاحب کارخانه‌ای حقوق کارگران را در حد معقول بپردازد ولی برای جایگزینی کارخانه‌ای که در حال فرسایش است، سود مناسبی به دست آورد که پس از مدتی کارخانه فرسوده و کارگران بیکار نباشند؛ کار عاقلانه‌ای است. بدین لحاظ نمی‌توان برای کارفرما و صاحب ثروت، سود محدودی را در نظر گرفت. آنچه امروز به عنوان بحران مطرح است غفلت از تعریفی است که ما از حقوق کارگر و کارفرما و معنای کارآفرینی داریم، همه‌چیز در بحران است حتی قیمت ارز. موفق باشید